

overholder de helt fundamentale spilleregler. Hvis vi skal skabe demokratiske samfund, som har respekt for menneskerettigheder også i den tredje verden og i den arabiske verden, så er det vigtigt, at vi selv overholder dem. Derfor er det så vigtigt at slå de her ting fast også i Folketinget i dag.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til hr. Jeppe Kofod. Den næste ordfører er hr. Søren Espersen fra Dansk Folkeparti.

Søren Espersen (DF):

Jeg vil først sige forespørgerne tak, fordi de har rejst denne her debat. Jeg synes, det er væsentligt for vestlige demokratier som Danmark og USA, som vi, forstår jeg, skal tale mest om i dag, at vi hele tiden holder os selv skarpe i forhold til at konstatere, at der ikke nogen steder sker overtrædelser af nationale regler og love, overtrædelser af det internationale retssæt og overtrædelser af internationale overenskomster og aftaler.

Det er Dansk Folkepartis opfattelse, at aftaler, regler og overenskomster, hvad enten de nu indgås mellem enkeltpersoner, mellem partier, bevægelser eller stater, er til for at blive fulgt, for at blive overholdt.

Det er også vores opfattelse, at sker der på den ene eller den anden måde overtrædelser af reglerne, skal overtrædelserne straffes, og overtrædelser skal beklageligvis, fordi det er mennesker, vi har med at gøre. Hvis vi nu tænkte os, at verden kun bestod af folk, der altid gjorde det indlysende rigtige, kærlige og omsorgsfulde, så behøvede vi ingen regler og love, så kunne vi her i Folketinget tage vores tasker og gå hjem, der ville ikke være brug for lovgivning. Så kunne vi også nedlægge alle politistationer og alle militære anlæg.

Det er præcis i erkendelse af, at mennesker er mennesker, at vi er nødt til at omgive os med love og regler, at vi er nødt til at finde på metoder til at straffe de personer, som træder ved siden af.

Det, der bl.a. kendetegner vores vestlige verden, og som gør vores del af verden speciel, er, at vi har det, man kunne kalde højt selverkendende beredskab. Lige så lidt som vi vil finde os i, at enkeltpersoner uretmæssigt tager for sig af retterne eller ved hjælp af vold og tortur forsøger at undertrykke andre personer, lige så lidt vil vi finde os i, at statsapparater begiver sig ud i

vold og trusler med det formål at tilrane sig noget, som ikke er deres eget.

I den frie vestlige verden skal personer og statsapparater hurtigt få det at vide, hvis det forekommer. Vi kan stole på, at den frie presse nok skal fortælle dem det, og vi kan stole på, at vores domstole nok skal komme efter dem, der overtræder reglerne. Men det er altså hele tiden en daglig kamp for at holde os skarpe, for et ordentligt demokrati er ikke noget, der er givet. Vi skal være vågne, vi skal holde øje med overtrædelser af reglerne, og vi griber ind, hvis der sker overtrædelser.

Det var en lidt længere omvej for at fortælle, at Dansk Folkeparti, uanset om det gælder Danmark eller USA, har en grundfæstet tillid til og tro på, at overtrædelser af regler og love så vidt muligt bliver straffet, og at de mennesker i Danmark eller USA, der overtræder love og regler, generelt set bliver afsløret og straffet.

KL 11.10

Billederne fra Abu Ghraib-fængslet forsvandt eksempelvis ikke, som de sikkert ville være forsvundet, hvis det var foregået i fængsler i Kina eller på Cuba eller for den sag skyld i Irak på Saddam Husseins tid. Vi har alle sammen set de billeder og de personer, der gjorde sig lystige eller perverse på bekostning af stækkede fanger, men de blev jo afsløret, anholdt, tiltalt, stillet for retten, nogle af dem dømt – præcis den fremgangsmåde, der kendetegner vores frie vestlige verden.

Når det gælder de allieredes befrielsesaktioner i Afghanistan og Irak, hvor bl.a. Danmark modigt har udført sin pligt, diskuteres det jævnligt så vel i amerikansk som i dansk presse og mellem jurister, hvorvidt krigene var lovlige eller ulovlige. Det er i øvrigt en noget underlig foreteelse, at en krig kan få betegnelsen lovlig eller ulovlig, som om FN sådan var verdens højesteret. Bedre var det måske, synes jeg, at konstatere, om FN's Sikkerhedsråd har sanktioneret eller ikke har sanktioneret en given krig.

Jeg skal ikke gøre mig til dommer, hverken når det gælder Afghanistan eller Irak, kun konstatere, at vi støttede varmt, at Danmark skulle være en del af befrielseshæren, og vi gjorde det af to grunde. Først og fremmest fordi Danmarks og danskernes sikkerhed var i fare ved Taleban, Afghanistan og Irak og dernæst af hensyn til de millioner af mennesker, der levede som ofre for disse regimer. Jeg synes, at den overståede valghandling i Irak med millioner af taknemlige, frie vælgere viste, at vi havde valgt rigtigt.